

PREDLOG

ZAKON

O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I KRALJEVINE MAROKO O IZBEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA U ODNOSU NA POREZE NA DOHODAK

Član 1.

Potvrđuje se Ugovor između Republike Srbije i Kraljevine Maroko o izbegavanju dvostrukog oporezivanja u odnosu na poreze na dohodak (u daljem tekstu: Ugovor), potpisani 6. juna 2013. godine u Beogradu, u originalu na srpskom, arapskom, francuskom i engleskom jeziku.

Član 2.

Tekst Ugovora u originalu na srpskom jeziku glasi:

U G O V O R

IZMEĐU

REPUBLIKE SRBIJE

I

KRALJEVINE MAROKO

**O IZBEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA
U ODNOSU NA POREZE NA DOHODAK**

REPUBLIKA SRBIJA
I
KRALJEVINA MAROKO

u želji da zaključe Ugovor o izbegavanju dvostrukog oporezivanja u odnosu na poreze na dohodak,

sporazumele su se o sledećem:

Član 1.

LICA NA KOJA SE PRIMENjuJE UGOVOR

Ovaj ugovor primenjuje se na lica koja su rezidenti jedne ili obe države ugovornice.

Član 2.

POREZI NA KOJE SE PRIMENjuJE UGOVOR

1. Ovaj ugovor primenjuje se na poreze na dohodak koje zavodi država ugovornica ili njene političke jedinice ili jedinice lokalne samouprave, nezavisno od načina naplate.
2. Porezima na dohodak smatraju se svi porezi koji se zavode na ukupan dohodak ili na delove dohotka, uključujući poreze na dobitak od otuđenja pokretnih stvari ili nepokretnosti, poreze na ukupne iznose zarada koje isplaćuju preduzeća, kao i poreze na prirast imovine.
3. Porezi na koje se primenjuje ovaj ugovor su:
 - 1) u slučaju Republike Srbije:
 - (1) porez na dobit pravnih lica;
 - (2) porez na dohodak građana;

(u daljem tekstu: „srpski porez”); i
 - 2) u slučaju Kraljevine Maroko:
 - (1) porez na dohodak;
 - (2) korporacijski porez;

(u daljem tekstu: „marokanski porez”).
4. Ugovor se primenjuje i na iste ili bitno slične poreze koji se posle datuma potpisivanja ovog ugovora zavedu pored ili umesto postojećih poreza. Nadležni organi država ugovornica obaveštavaju jedni druge o značajnim promenama izvršenim u njihovim poreskim zakonima.

Član 3.

OPŠTE DEFINICIJE

1. Za potrebe ovog ugovora:

- 1) izrazi „država ugovornica” i „druga država ugovornica” označavaju Srbiju ili Maroko, zavisno od smisla;
- 2) izraz „Srbija” označava Republiku Srbiju, a upotrebljen u geografskom smislu označava teritoriju Republike Srbije;
- 3) izraz „Maroko” označava Kraljevinu Maroko a, upotrebljen u geografskom smislu izraz „Maroko” uključuje:
 - (1) teritoriju Kraljevine Maroko, njegovo teritorijalno more; i
 - (2) pomorske oblasti izvan teritorijalnog mora, uključujući njegovo morsko dno i podzemlje (epikontinentalni pojas) i isključivu ekonomsku zonu nad kojim Maroko vrši suverena prava, u skladu sa svojim domaćim zakonodavstvom i međunarodnim pravom, radi istraživanja i iskorišćavanja prirodnih bogatstava ovih oblasti;
- 4) izraz „porez” označava srpski porez ili marokanski porez, zavisno od smisla;
- 5) izraz „lice” obuhvata fizičko lice, kompaniju i svako drugo društvo lica;
- 6) izraz „kompanija” označava pravno lice ili bilo koji entitet koji se smatra pravnim licem za poreske svrhe;
- 7) izrazi „preduzeće države ugovornice” i „preduzeće druge države ugovornice” označavaju preduzeće kojim upravlja rezident države ugovornice, odnosno preduzeće kojim upravlja rezident druge države ugovornice;
- 8) izraz „međunarodni saobraćaj” označava saobraćaj pomorskim brodom ili vazduhoplovom koji obavlja preduzeće čije se sedište stvarne uprave nalazi u državi ugovornici, osim ako se saobraćaj obavlja pomorskim brodom ili vazduhoplovom isključivo između mesta u drugoj državi ugovornici;
- 9) izraz „nadležan organ” označava:
 - (1) u slučaju Srbije, Ministarstvo finansija i privrede ili njegovog ovlašćenog predstavnika;
 - (2) u slučaju Maroka, ministra finansija ili njegovog ovlašćenog predstavnika;
- 10) izraz „državljanin” označava:
 - (1) fizičko lice koje ima državljanstvo države ugovornice;
 - (2) pravno lice, partnerstvo ili udruženje koje takav status ima na osnovu zakonodavstva važećeg u državi ugovornici.

2. Kada država ugovornica primenjuje Ugovor, svaki izraz koji u njemu nije definisan ima značenje, osim ako kontekst ne zahteva drugačije, koje ima u vreme primene Ugovora, prema zakonu te države o porezima na koje se Ugovor primenjuje i značenje prema važećim poreskim zakonima koje primenjuje ta država ima prednost u odnosu na značenje koje tom izrazu daju drugi zakoni te države.

Član 4.

REZIDENT

1. Izraz „rezident države ugovornice”, za potrebe ovog ugovora, označava lice koje, prema zakonima te države, podleže oporezivanju u toj državi po osnovu svog prebivališta, boravišta, sedišta uprave ili drugog merila slične prirode, i uključuje tu državu, njenu političku jedinicu ili jedinicu lokalne samouprave. Ovaj izraz ne obuhvata lice koje u toj državi podleže oporezivanju samo za dohodak iz izvora u toj državi. Podrazumeva se da ovaj izraz obuhvata partnerstvo i druga preduzeća sa zajedničkim ulaganjem čije se sedište stvarne uprave ili sedište uprave nalazi u toj državi a čiji je svaki član ili glavni partner, na osnovu unutrašnjeg poreskog zakonodavstva te države, u njoj podložan oporezivanju.

2. Ako je, prema odredbama stava 1. ovog člana, fizičko lice rezident obe države ugovornice, njegov se status određuje na sledeći način:

- 1) smatra se da je rezident samo države u kojoj ima stalno mesto stanovanja; ako ima stalno mesto stanovanja u obe države, smatra se da je rezident samo države sa kojom su njegove lične i ekonomskе veze tešnje (središte životnih interesa);
- 2) ako ne može da se odredi u kojoj državi ima središte životnih interesa ili ako ni u jednoj državi nema stalno mesto stanovanja, smatra se da je rezident samo države u kojoj ima uobičajeno mesto stanovanja;
- 3) ako ima uobičajeno mesto stanovanja u obe države ili ga nema ni u jednoj od njih, smatra se da je rezident samo države čiji je državljanin;
- 4) ako je državljanin obe države ili nijedne od njih, nadležni organi država ugovornica rešiće pitanje zajedničkim dogovorom.

3. Ako je, prema odredbama stava 1. ovog člana lice, osim fizičkog, rezident obe države ugovornice, smatra se da je rezident samo države u kojoj se nalazi njegovo sedište stvarne uprave.

Član 5.

STALNA POSLOVNA JEDINICA

1. Izraz „stalna poslovna jedinica”, za potrebe ovog ugovora, označava stalno mesto preko koga preduzeće potpuno ili delimično obavlja poslovanje.

2. Pod izrazom „stalna poslovna jedinica” podrazumeva se naročito:

- 1) sedište uprave;
- 2) ogrank;
- 3) poslovница;
- 4) fabrika;
- 5) radionica;
- 6) rudnik, izvor nafte ili gasa, kamenolom ili drugo mesto istraživanja ili iskorišćavanja prirodnih bogatstava;
- 7) prodajno mesto; i
- 8) skladište koje je stavljen na raspolaganje licu koje pruža usluge uskladištenja drugim licima.

3. Izraz „stalna poslovna jedinica” obuhvata i:

- 1) gradilište, građevinske, montažne radove ili instalacione radove ili nadzorne delatnosti u vezi sa tim radovima, ali samo ako takvo gradilište, radovi ili delatnosti traju duže od šest meseci;
- 2) pružanje usluga, uključujući konsultantske usluge, od strane preduzeća preko zaposlenih ili drugog osoblja angažovanog od strane preduzeća za te potrebe, ali samo ako se delatnosti te vrste obavljaju (za iste ili povezane radove) u državi ugovornici u periodu ili periodima koji ukupno traju duže od tri meseca u periodu od 12 meseci.

4. Izuzetno od prethodnih odredaba ovog člana, pod izrazom „stalna poslovna jedinica” ne podrazumeva se:

- 1) korišćenje objekata i opreme isključivo u svrhe uskladištenja, izlaganja ili povremene isporuke dobara ili robe koja pripada preduzeću, a kojom se ne ostvaruje dobit, pod uslovom da ti objekti i oprema nisu korišteni kao prodajna mesta u državi ugovornici u kojoj se nalaze ti objekti i oprema;
- 2) održavanje zalihe dobara ili robe koja pripada preduzeću isključivo u svrhu uskladištenja, izlaganja ili povremene isporuke kojom se ne ostvaruje dobit, pod uslovom da ta dobra ili roba nisu prodati u državi ugovornici u kojoj se nalaze zalihe;
- 3) održavanje zalihe dobara ili robe koja pripada preduzeću isključivo sa svrhom da je drugo preduzeće preradi;
- 4) održavanje stalnog mesta poslovanja isključivo u svrhu kupovine dobara ili robe ili pribavljanja obaveštenja za preduzeće;
- 5) održavanje stalnog mesta poslovanja isključivo u svrhu obavljanja, za preduzeće, svake druge delatnosti koja ima pripremni ili pomoćni karakter;
- 6) održavanje stalnog mesta poslovanja isključivo u svrhu delatnosti navedenih u tač. 1) do 5) u bilo kojoj kombinaciji, pod uslovom da je ukupna delatnost stalnog mesta poslovanja koja nastaje iz ove kombinacije pripremnog ili pomoćnog karaktera.

5. Izuzetno od odredaba st. 1. i 2. ovog člana, kada lice - osim zastupnika sa samostalnim statusom na koga se primjenjuje stav 7. ovog člana - u državi ugovornici radi u ime preduzeća druge države ugovornice, smatra se da to preduzeće ima stalnu poslovnu jedinicu u pravopomenutoj državi u odnosu na delatnosti koje to lice obavlja za preduzeće, ako to lice:

- 1) ima i uobičajeno koristi u toj državi ovlašćenje da zaključuje ugovore u ime preduzeća, osim ako su delatnosti tog lica ograničene na delatnosti navedene u stavu 4. ovog člana koje, ako bi se obavljale preko stalnog mesta poslovanja, ne bi ovo stalno mesto poslovanja činile stalnom poslovnom jedinicom prema odredbama tog stava; ili
- 2) nema takvo ovlašćenje, ali uobičajeno održava u pravopomenutoj državi zalihe dobara ili robe iz kojih redovno isporučuje dobra ili robe u ime preduzeća.

6. Izuzetno od prethodnih odredaba ovog člana, smatra se da osiguravajuće društvo države ugovornice, osim u vezi sa reosiguranjem, ima stalnu poslovnu jedinicu u drugoj državi ugovornici, ako na teritoriji te druge države naplaćuje premije ili osigurava rizike koji u njoj nastaju, preko lica koje nije predstavnik sa samostalnim statusom na koga se primjenjuje stav 7. ovog člana.

7. Ne smatra se da preduzeće ima stalnu poslovnu jedinicu u državi ugovornici samo zato što u toj državi obavlja svoje poslove preko posrednika, generalnog komisionog zastupnika ili drugog predstavnika sa samostalnim statusom ako ta lica deluju u okviru svoje redovne poslovne delatnosti. Međutim, kada predstavnik obavlja delatnost u potpunosti ili gotovo u potpunosti u ime preduzeća, a u njihovim trgovinskim i finansijskim odnosima su dogovoreni ili nametnuti uslovi koji se razlikuju od uslova koje bi dogovorila nezavisna preduzeća, on se neće smatrati predstavnikom sa samostalnim statusom prema značenju iz ovog stava.

8. Činjenica da kompanija koja je rezident države ugovornice kontroliše ili je pod kontrolom kompanije koja je rezident druge države ugovornice ili koja obavlja poslovanje u toj drugoj državi (preko stalne poslovne jedinice ili na drugi način), sama po sebi nije dovoljna da se jedna kompanija smatra stalnom poslovnom jedinicom druge kompanije.

Član 6.

DOHODAK OD NEPOKRETNOSTI

1. Dohodak koji rezident države ugovornice ostvari od nepokretnosti (uključujući dohodak od poljoprivrede ili šumarstva) koja se nalazi u drugoj državi ugovornici može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Izraz „nepokretnost“ ima značenje prema zakonu države ugovornice u kojoj se odnosna nepokretnost nalazi. Ovaj izraz u svakom slučaju obuhvata pripatke nepokretnosti, stočni fond i opremu koja se koristi u poljoprivredi i šumarstvu, prava na koja se primenjuju odredbe opšteg zakona o zemljišnoj svojini, plodouživanje nepokretnosti i prava na promenljiva ili stalna plaćanja kao naknade za iskorišćavanje ili za pravo na iskorišćavanje mineralnih nalazišta, izvora i drugih prirodnih bogatstava; pomorski brodovi, rečni brodovi i vazduhoplovi ne smatraju se nepokretnostima.
3. Odredbe stava 1. ovog člana primenjuju se na dohodak koji se ostvari neposrednim korišćenjem, iznajmljivanjem ili drugim načinom korišćenja nepokretnosti.
4. Odredbe st. 1. i 3. ovog člana primenjuju se i na dohodak od nepokretnosti preduzeća i na dohodak od nepokretnosti koja se koristi za obavljanje samostalnih ličnih delatnosti.
5. Ako posedovanje akcija ili drugih korporacijskih prava u kompaniji ili u drugom pravnom licu omogućava vlasniku takvih akcija ili korporacijskih prava uživanje nepokretnosti koju poseduje kompanija ili drugo pravno lice, dohodak koji ostvari vlasnik od korišćenja, davanja u yzakup ili korišćenja na neki drugi način svog prava na uživanje može se oporezivati u državi ugovornici u kojoj se nepokretnost nalazi.

Član 7.

DOBIT OD POSLOVANJA

1. Dobit preduzeća države ugovornice oporezuje se samo u toj državi, osim ako preduzeće obavlja poslovanje u drugoj državi ugovornici preko stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi. Ako preduzeće obavlja poslovanje u drugoj državi ugovornici preko stalne poslovne jedinice, dobit preduzeća može se oporezivati u toj drugoj državi, ali samo do iznosa koji se pripisuje toj stalnoj poslovnoj jedinici.

2. Zavisno od odredbe stava 3. ovog člana, kada preduzeće države ugovornice obavlja poslovanje u drugoj državi ugovornici preko stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, u svakoj državi ugovornici se toj stalnoj poslovnoj jedinici pripisuje dobit koju bi mogla da ostvari da je bila odvojeno i posebno preduzeće koje se bavi istim ili sličnim delatnostima, pod istim ili sličnim uslovima i da je poslovala potpuno samostalno sa preduzećem čija je stalna poslovna jedinica.

3. Pri određivanju dobiti stalne poslovne jedinice, kao odbici priznaju se troškovi koji su učinjeni za potrebe poslovanja stalne poslovne jedinice, uključujući troškove upravljanja i opšte administrativne troškove, bilo u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili na drugom mestu. Međutim, takav odbitak neće se priznati u pogledu sredstava, ukoliko ih bude, koje plaća (po drugom osnovu, osim kao naknadu stvarnih troškova) stalna poslovna jedinica glavnoj direkciji preduzeća ili bilo kojoj njenoj drugoj direkciji, u vidu autorskih naknada, novčanih nadoknada ili drugih sličnih plaćanja kao naknadu za korišćenje patenata ili drugih prava, ili u obliku provizije za obavljanje posebnih usluga ili rukovođenje ili, osim u slučaju bankarskog preduzeća, u obliku kamate na novac dat u zajam stalnoj poslovnoj jedinici. Slično tome, pri određivanju dobiti stalne poslovne jedinice, neće se uzimati u obzir sredstva koja naplaćuje (po drugom osnovu, osim kao naknadu stvarnih troškova) stalna poslovna jedinica glavnoj direkciji preduzeća ili bilo kojoj njenoj drugoj direkciji, u vidu autorskih naknada, novčanih nadoknada ili drugih sličnih plaćanja kao naknadu za korišćenje patenata ili drugih prava, ili u obliku provizije za obavljanje posebnih usluga ili rukovođenje ili, osim u slučaju bankarskog preduzeća, u obliku kamate na novac dat u zajam glavnoj direkciji preduzeća ili bilo kojoj njenoj drugoj direkciji.

4. Ako je uobičajeno da se u državi ugovornici dobit koja se pripisuje stalnoj poslovnoj jedinici određuje na osnovu raspodele ukupne dobiti preduzeća na njegove posebne delove, rešenje iz stava 2. ovog člana ne sprečava tu državu ugovornicu da takvom uobičajenom raspodelom odredi dobit koja se oporezuje; usvojeni metod raspodele treba da bude takav da rezultat bude u skladu s načelima koja su sadržana u ovom članu.

5. Stalnoj poslovnoj jedinici ne pripisuje se dobit ako ta stalna poslovna jedinica samo kupuje dobra ili robu za preduzeće.

6. Za potrebe prethodnih stavova, dobit koja se pripisuje stalnoj jedinici određuje se istom metodom iz godine u godinu, osim ako postoji opravdan i dovoljan razlog da se postupi drukčije.

7. Kada dobit obuhvata delove dohotka koji su regulisani posebnim članovima ovog ugovora, odredbe ovog člana ne utiču na odredbe tih članova.

Član 8.

MEĐUNARODNI SAOBRAĆAJ

1. Dobit od obavljanja međunarodnog saobraćaja pomorskim brodom ili vazduhoplovom oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj se nalazi sedište stvarne uprave preduzeća.

2. Ako se sedište stvarne uprave preduzeća koje se bavi pomorskim saobraćajem nalazi na pomorskom brodu, smatra se da se nalazi u državi ugovornici u kojoj se nalazi matična luka pomorskog broda ili, ako nema matične luke, u državi ugovornici čiji je rezident korisnik pomorskog ili broda.

3. Za potrebe ovog člana, izraz „dobit od obavljanja međunarodnog saobraćaja pomorskim brodom ili vazduhoplovom” obuhvata dobit od korišćenja ili davanja u

zakup kontejnera (uključujući prikolice i pomoćnu opremu za prevoz kontejnera) kada je takvo davanje u zakup ili korišćenje dopunska delatnost uz obavljanje međunarodnog saobraćaja pomorskim brodom ili vazduhoplovom ili je povremeno povezano sa obavljanjem međunarodnog saobraćaja pomorskim brodom ili vazduhoplovom.

4. Odredbe stava 1. ovog člana primenjuju se i na dobit od učešća u pulu, zajedničkom poslovanju ili međunarodnoj poslovnoj agenciji, ali samo u odnosu na onaj deo tako ostvarene dobiti koji se pripisuje učesniku u proporciji sa njegovim učešćem u zajedničkom poslovanju.

Član 9.

POVEZANA PREDUZEĆA

1. Ako

- 1) preduzeće države ugovornice učestvuje neposredno ili posredno u upravljanju, kontroli ili imovini preduzeća druge države ugovornice, ili
- 2) ista lica učestvuju neposredno ili posredno u upravljanju, kontroli ili imovini preduzeća države ugovornice i preduzeća druge države ugovornice

i ako su i u jednom i u drugom slučaju, između ta dva preduzeća, u njihovim trgovinskim ili finansijskim odnosima, dogovoreni ili nametnuti uslovi koji se razlikuju od uslova koji bi bili dogovorenii između nezavisnih preduzeća, dobit koju bi, da nema tih uslova, ostvarilo jedno od preduzeća, ali je zbog tih uslova nije ostvarilo, može se uključiti u dobit tog preduzeća i shodno tome oporezovati.

2. Ako država ugovornica uključuje u dobit preduzeća te države dobit za koju je preduzeće druge države ugovornice oporezovano u toj drugoj državi, i shodno tome je oporezuje, i ako je tako uključena dobit ona dobit koju bi preduzeće pravopomenute države ostvarilo da su uslovi dogovoreni između ta dva preduzeća bili oni uslovi koje bi dogovorila nezavisna preduzeća, ta druga država vrši odgovarajuću korekciju iznosa poreza koji je u njoj utvrđen na tu dobit. Prilikom vršenja te korekcije, vodiće se računa o ostalim odredbama ovog ugovora i, ako je to potrebno, nadležni organi država ugovornica međusobno će se konsultovati.

3. Odredbe stava 2. ovog člana ne primenjuju se ukoliko pravni, administrativni ili drugi zakonski postupci u krajnjem ishodu pokažu da aktivnosti na osnovu kojih se dozvoljava korekcija dobiti jednog od odnosnih preduzeća na osnovu stava 1. ovog člana, podležu sankcijama zbog utaje poreza, krajnjeg nemara ili namernog neizvršenja poreske obaveze.

Član 10.

DIVIDENDE

1. Dividende koje isplaćuje kompanija rezident države ugovornice rezidentu druge države ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Dividende se mogu oporezivati i u državi ugovornici čiji je rezident kompanija koja isplaćuje dividende, u skladu sa zakonima te države, ali ako je stvarni vlasnik dividendi rezident druge države ugovornice, razrezan porez ne može biti veći od 10 odsto bruto iznosa dividendi.

Ovaj stav ne utiče na oporezivanje dobiti kompanije iz koje se dividende isplaćuju.

3. Izraz „dividende”, u ovom članu, označava dohodak od akcija ili drugih korporacijskih prava učešća u dobiti koja nisu potraživanja duga, kao i drugi dohodak koji je poreski izjednačen sa dohotkom od akcija u zakonima države čiji je rezident kompanija koja vrši raspodelu.

4. Odredbe st. 1. i 2. ovog člana ne primenjuju se ako stvarni vlasnik dividendi, rezident države ugovornice, obavlja poslovanje u drugoj državi ugovornici čiji je rezident kompanija koja isplaćuje dividende preko stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj državi ili obavlja u toj drugoj državi samostalne lične delatnosti iz stalne baze koja se nalazi u toj državi, a akcije na osnovu kojih se dividende isplaćuju stvarno pripadaju stalnoj poslovnoj jedinici ili stalnoj bazi. U tom slučaju primenjuju se, prema potrebi, odredbe člana 7. ili člana 15. ovog ugovora.

5. Ako kompanija koja je rezident države ugovornice ostvaruje dobit ili dohodak iz druge države ugovornice, ta druga država ne može da zavede porez na dividende koje isplaćuje kompanija, osim ako su te dividende isplaćene rezidentu te druge države ili ako akcije na osnovu kojih se dividende isplaćuju stvarno pripadaju stalnoj poslovnoj jedinici ili stalnoj bazi koja se nalazi u toj drugoj državi, niti da neraspodeljenu dobit kompanije oporezuje porezom na neraspodeljenu dobit kompanije, čak i ako se isplaćene dividende ili neraspodeljena dobit u potpunosti ili delimično sastoje od dobiti ili dohotka koji su nastali u toj drugoj državi.

6. Izuzetno od ostalih odredaba ovog ugovora, ako kompanija koja je rezident države ugovornice ima stalnu poslovnu jedinicu u drugoj državi ugovornici, dobit koja se oporezuje na osnovu člana 7. stav 1. ovog ugovora, može se u toj drugoj državi oporezivati porezom po odbitku, u skladu sa njenim zakonima, onda kada se preostala dobit transferiše direkciji u inostranstvu, ali tako razrezan porez ne može biti veći od 10 odsto od iznosa te dobiti nakon odbitka korporacijskog poreza koji je na tu dobit razrezan u toj drugoj državi.

Član 11.

KAMATA

1. Kamata koja nastaje u državi ugovornici a isplaćuje se rezidentu druge države ugovornice, može se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Kamata se može oporezivati i u državi ugovornici u kojoj nastaje, u skladu sa zakonima te države, ali ako je stvarni vlasnik kamate rezident druge države ugovornice, razrezan porez ne može biti veći od 10 odsto bruto iznosa kamate.

3. Izuzetno od odredaba stava 2. ovog člana, kamata koja nastaje u:

- 1) Srbiji a isplaćuje se Vladi ili Centralnoj banci (Bank Al Maghrib) Maroka, izuzima se od oporezivanja u Srbiji; ili
- 2) Maroku a isplaćuje se Vladi Republike Srbije ili Narodnoj banci Srbije, izuzima se od oporezivanja u Maroku.

4. Izraz „kamata”, u ovom članu, označava dohodak od potraživanja duga svake vrste, nezavisno od toga da li su obezbeđena zalogom i da li se na osnovu njih stiče pravo na učešće u dobiti dužnika, a naročito dohodak od državnih hartija od vrednosti i dohodak od obveznica ili zapisa, uključujući premije i nagrade na takve hartije od vrednosti, obveznice ili zapise. Kaznena kamata ne smatra se kamatom za svrhe ovog člana.

5. Odredbe st. 1. i 2. ovog člana ne primenjuju se ako stvarni vlasnik kamate, rezident države ugovornice, obavlja poslovanje u drugoj državi ugovornici u kojoj kamata nastaje, preko stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj državi ili ako

obavlja u toj drugoj državi samostalne lične delatnosti iz stalne baze koja se nalazi u toj državi, a potraživanje duga na koje se plaća kamata je stvarno povezano s tom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnom bazom. U tom slučaju se primenjuju, prema potrebi, odredbe člana 7. ili člana 15. ovog ugovora.

6. Smatra se da kamata nastaje u državi ugovornici kada je isplatilac kamate rezident te države. Kada lice koje plaća kamatu, bez obzira na to da li je rezident države ugovornice, ima u toj državi ugovornici stalnu poslovnu jedinicu ili stalnu bazu u vezi sa kojom je povezan dug na koji se plaća kamata, a tu kamatu snosi ta stalna poslovna jedinica ili stalna baza, smatra se da kamata nastaje u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili stalna baza.

7. Ako iznos kamate, zbog posebnog odnosa između platioca kamate i stvarnog vlasnika ili između njih i trećeg lica, imajući u vidu potraživanje duga za koje se ona plaća, prelazi iznos koji bi bio ugovoren između platioca kamate i stvarnog vlasnika, odredbe ovog člana primenjuju se samo na iznos koji bi bio ugovoren da takvog odnosa nema. U tom slučaju višak plaćenog iznosa oporezuje se saglasno zakonima svake države ugovornice, imajući u vidu ostale odredbe ovog ugovora.

Član 12.

AUTORSKE NAKNADE

1. Autorske naknade koje nastaju u državi ugovornici a isplaćuju se rezidentu druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Autorske naknade mogu se oporezivati i u državi ugovornici u kojoj nastaju, u skladu sa zakonima te države, ali ako je stvarni vlasnik autorskih naknada rezident druge države ugovornice, razrezan porez ne može biti veći od 10 odsto bruto iznosa autorskih naknada.

3. Izraz „autorske naknade”, u ovom članu, označava plaćanja bilo koje vrste koja su primljena kao naknada za korišćenje ili za pravo korišćenja autorskog prava na književno, umetničko ili naučno delo, uključujući bioskopske filmove ili filmove ili trake za televizijsko ili radio emitovanje ili emitovanje putem satelita, kablova, optičkih vlakana ili putem slične tehnologije koja se koristi za javno emitovanje, autorskog prava na magnetne trake, diskove ili laserske diskove (softver) kao i za korišćenje ili za pravo korišćenja patenta, zaštitnog znaka, nacrta ili modela, plana, tajne formule ili postupka ili za korišćenje ili za pravo korišćenja industrijske, komercijalne, poljoprivredne ili naučne opreme ili za obaveštenja koja se odnose na industrijska, komercijalna, poljoprivredna ili naučna iskustva (nou hau).

4. Odredbe st. 1. i 2. ovog člana ne primenjuju se ako stvarni vlasnik autorskih naknada, rezident države ugovornice, obavlja poslovanje u drugoj državi ugovornici u kojoj autorske naknade nastaju, preko stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj drugoj državi ugovornici ili u toj drugoj državi obavlja samostalne lične delatnosti iz stalne baze koja se nalazi u toj drugoj državi, a pravo ili imovina na osnovu kojih se autorske naknade plaćaju stvarno pripadaju toj stalnoj poslovnoj jedinici ili stalnoj bazi. U tom slučaju primenjuju se, prema potrebi, odredbe člana 7. ili člana 15. ovog ugovora.

5. Smatra se da autorske naknade nastaju u državi ugovornici kada je isplatilac rezident te države. Kada lice koje plaća autorske naknade, bez obzira na to da li je rezident države ugovornice, ima u državi ugovornici stalnu poslovnu jedinicu ili stalnu bazu u vezi sa kojom je nastala obaveza plaćanja autorskih naknada, a te autorske naknade padaju na teret te stalne poslovne jedinice ili stalne baze, smatra se da

autorske naknade nastaju u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili stalna baza.

6. Ako iznos autorskih naknada, zbog posebnog odnosa između platioca i stvarnog vlasnika ili između njih i trećeg lica, imajući u vidu korišćenje, pravo ili informaciju za koje se one plaćaju, prelazi iznos koji bi bio ugovoren između platioca i stvarnog vlasnika da takvog odnosa nema, odredbe ovog člana primenjuju se samo na iznos koji bi tada bio ugovoren. U tom slučaju višak plaćenog iznosa oporezuje se saglasno zakonima svake države ugovornice, imajući u vidu ostale odredbe ovog ugovora.

Član 13.

NAKNADE ZA TEHNIČKE USLUGE

1. Naknade za tehničke usluge koje nastaju u državi ugovornici a isplaćuju se rezidentu druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Naknade za tehničke usluge mogu se oporezivati i u državi ugovornici u kojoj nastaju, u skladu sa zakonima te države, ali ako je stvarni vlasnik naknada za tehničke usluge rezident druge države ugovornice, razrezan porez ne može biti veći od 10 odsto bruto iznosa naknada za tehničke usluge.
3. Izraz „naknade za tehničke usluge”, u ovom članu, označava plaćanja bilo koje vrste svakom licu, osim licu koje je zaposleno kod lica koje vrši isplatu, kao naknada za usluge tehničkog, menadžerskog ili konsultantskog karaktera.
4. Odredbe st. 1. i 2. ovog člana ne primenjuju se ako stvarni vlasnik naknada za tehničke usluge, rezident države ugovornice, obavlja poslovanje u drugoj državi ugovornici u kojoj naknade za tehničke usluge nastaju, preko stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj drugoj državi ugovornici ili u toj drugoj državi obavlja samostalne lične delatnosti iz stalne baze koja se nalazi u toj drugoj državi, a naknade za tehničke usluge su stvarno povezane sa tom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnom bazom. U tom slučaju primenjuju se, prema potrebi, odredbe člana 7. ili člana 15. ovog ugovora.
5. Smatra se da naknade za tehničke usluge nastaju u državi ugovornici kada je isplatalac rezident te države. Kada lice koje plaća naknade za tehničke usluge, bez obzira na to da li je rezident države ugovornice, ima u državi ugovornici stalnu poslovnu jedinicu ili stalnu bazu u vezi sa kojom je nastala obaveza plaćanja naknada za tehničke usluge, a te naknade za tehničke usluge padaju na teret te stalne poslovne jedinice ili stalne baze, smatra se da naknade za tehničke usluge nastaju u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili stalna baza.
6. Ako iznos naknada za tehničke usluge, zbog posebnog odnosa između platioca i stvarnog vlasnika ili između njih i trećeg lica, prelazi iznos koji bi bio ugovoren između platioca i stvarnog vlasnika da takvog odnosa nema, odredbe ovog člana primenjuju se samo na iznos koji bi tada bio ugovoren. U tom slučaju višak plaćenog iznosa oporezuje se saglasno zakonima svake države ugovornice, imajući u vidu ostale odredbe ovog ugovora.

Član 14.

KAPITALNI DOBITAK

1. Dobitak koji ostvari rezident države ugovornice od otuđenja nepokretnosti navedene u članu 6. ovog ugovora, a koja se nalazi u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Dobitak od otuđenja pokretnih stvari koje čine deo poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju preduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici ili od pokretnih stvari koje pripadaju stalnoj bazi koju koristi rezident države ugovornice u drugoj državi ugovornici za obavljanje samostalnih ličnih delatnosti, uključujući i prihode od otuđenja te stalne poslovne jedinice (same ili zajedno s celim preduzećem) ili stalne baze, može se oporezivati u toj drugoj državi.
3. Dobitak od otuđenja pomorskih brodova ili vazduhoplova koji se koriste u međunarodnom saobraćaju ili od pokretnih stvari koje služe za korišćenje tih pomorskih brodova ili vazduhoplova oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj se nalazi sedište stvarne uprave preduzeća.
4. Dobitak od otuđenja akcija akcionarskog kapitala kompanije čija se imovina posredno ili neposredno uglavnom sastoji od nepokretnosti koja se nalazi u državi ugovornici, može se oporezivati u toj državi.
5. Dobitak od otuđenja imovine, osim imovine navedene u st. od 1. do 4. ovog člana, oporezuje se samo u državi ugovornici čiji je rezident lice koje je otuđilo imovinu.

Član 15.

SAMOSTALNE LIČNE DELATNOSTI

1. Dohodak koji ostvari rezident države ugovornice od profesionalnih delatnosti ili od drugih samostalnih delatnosti oporezuje se samo u toj državi, osim u sledećim okolnostima kada se taj dohodak može oporezivati i u drugoj državi ugovornici:
 - 1) ako za obavljanje svojih delatnosti ima stalnu bazu koju redovno koristi u drugoj državi ugovornici; u tom slučaju, samo deo dohotka koji se pripisuje toj stalnoj bazi oporezuje se u toj drugoj državi ugovornici; ili
 - 2) ako boravi u drugoj državi ugovornici u periodu ili u periodima koji ukupno traju 183 dana ili duže u periodu od dvanaest meseci koji počinje ili se završava u odnosnoj poreskoj godini; u tom slučaju, samo deo dohotka koji se ostvaruje od delatnosti koje se obavljaju u toj drugoj državi ugovornici oporezuje se u toj drugoj državi.
2. Izraz „profesionalne delatnosti“ posebno obuhvata samostalne naučne, književne, umetničke, obrazovne ili nastavne delatnosti, kao i samostalne delatnosti lekara, advokata, inženjera, arhitekata, stomatologa i računovođa.

Član 16.

RADNI ODNOS

1. Zavisno od odredaba čl. 17, 19, 20, 21. i 22. ovog ugovora, zarade, naknade i druga slična primanja koja rezident države ugovornice ostvari iz radnog odnosa oporezuju se samo u toj državi, osim ako se rad obavlja u drugoj državi ugovornici.

Ako se rad obavlja u drugoj državi ugovornici, takva primanja koja se u njoj ostvaruju mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Izuzetno od odredaba stava 1. ovog člana, primanja koja rezident države ugovornice ostvari iz radnog odnosa u drugoj državi ugovornici oporezuju se samo u prvopomenutoj državi:

- 1) ako primalac boravi u drugoj državi u periodu ili periodima koji ukupno ne prelaze 183 dana u periodu od dvanaest meseci koji počinje ili se završava u odnosnoj poreskoj godini; i
- 2) ako se primanja isplaćuju od strane ili u ime poslodavca koji nije rezident druge države; i
- 3) ako primanja ne padaju na teret stalne poslovne jedinice ili stalne baze koju poslodavac ima u drugoj državi.

3. Izuzetno od prethodnih odredaba ovog člana, primanja ostvarena iz radnog odnosa obavljenog na pomorskom brodu ili vazduhoplovu u međunarodnom saobraćaju, mogu se oporezivati u državi ugovornici u kojoj se nalazi sedište stvarne uprave preduzeća.

Član 17.

PRIMANJA DIREKTORA I NAJVIŠIH RUKOVODILACA

1. Primanja direktora i druga slična primanja koja ostvari rezident države ugovornice, u svojstvu člana odbora direktora, nadzornog odbora ili sličnog organa kompanije koja je rezident druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Zarade, naknade i druga slična primanja koja ostvari rezident države ugovornice, u svojstvu zvaničnika na najvišem rukovodećem mestu kompanije koja je rezident druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

Član 18.

UMETNICI I SPORTISTI

1. Izuzetno od odredaba člana 15. i člana 16. ovog ugovora, dohodak koji ostvari rezident države ugovornice kao izvođač od ličnog obavljanja delatnosti pozorišnog, filmskog, radio ili televizijskog umetnika, muzičara ili sportiste u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Ako dohodak od lično obavljenih delatnosti izvođača ili sportiste ne pripada lično izvođaču ili sportisti nego drugom licu, taj dohodak se, izuzetno od odredaba čl. 7, 15. i 16. ovog ugovora, može oporezivati u državi ugovornici u kojoj su obavljene delatnosti izvođača ili sportiste.
3. Odredbe st. 1. i 2. ovog člana ne primenjuju se na dohodak koji umetnici ili sportisti ostvare od delatnosti u državi ugovornici, ukoliko je poseta toj državi u potpunosti ili većim delom finansirana iz javnih fondova jedne ili obe države ugovornice ili njihovih političkih jedinica ili jedinica lokalne samopopravne, ili su te delatnosti obavljene u okviru ugovora o kulturnoj saradnji ili programa kulturne ili sportske razmene koji su odobrile obe države ugovornice. U tom slučaju, dohodak se oporezuje samo u državi ugovornici čije je umetnik ili sportista rezident.

Član 19.

PENZIJE I ANUITETI

1. Zavisno od odredaba stava 2. člana 20. ovog ugovora, penzije, anuiteti i druga slična primanja koja se isplaćuju rezidentu države ugovornice po osnovu ranijeg radnog odnosa oporezuju se samo u toj državi.
2. Izraz „anuitet“ označava određenu sumu koja se periodično isplaćuje u određenim rokovima u toku života ili u toku utvrđenog ili odredivog vremenskog perioda, na osnovu obaveze na takva plaćanja kao odgovarajuća i potpuna naknada u novcu ili novčanoj vrednosti.
3. Izuzetno od odredaba stava 1. ovog člana, penzije, anuiteti i druga slična primanja koja nastaju u državi ugovornici a isplaćuju se rezidentu druge države ugovornice po osnovu ranijeg radnog odnosa, mogu se oporezivati u prvopomenutoj državi, u meri u kojoj se te penzije, anuiteti i druga slična primanja ne oporezuju u toj drugoj državi.
4. Izuzetno od odredaba stava 1. ovog člana, penzije, anuiteti i druga plaćanja koja se vrše na osnovu zakonodavstva o socijalnom osiguranju države ugovornice oporezuju se samo u toj državi.

Član 20.

DRŽAVNA SLUŽBA

1. 1) Zarade, naknade i druga slična primanja, osim penzije, koje plaća država ugovornica ili njena politička jedinica ili jedinica lokalne samouprave fizičkom licu, za usluge učinjene toj državi ili toj političkoj jedinici ili jedinici lokalne samouprave, oporezuju se samo u toj državi.
2) Zarade, naknade i druga slična primanja oporezuju se samo u drugoj državi ugovornici ako su usluge učinjene u toj državi, a fizičko lice je rezident te države koje je:
 - (1) državljanin te države; ili
 - (2) koje nije postalo rezident te države samo zbog vršenja usluga.
2. 1) Penzija koju fizičkom licu plaća država ugovornica ili njena politička jedinica ili jedinica lokalne samouprave neposredno ili iz fondova, za usluge učinjene toj državi ili njenoj političkoj jedinici ili jedinici lokalne samouprave oporezuje se samo u toj državi.
2) Penzija se oporezuje samo u drugoj državi ugovornici ako je fizičko lice rezident i državljanin te države.
3. Odredbe čl. 16, 17, 18. i 19. ovog ugovora primenjuju se na zarade, naknade i druga slična primanja, kao i na penzije za usluge učinjene u vezi sa privrednom delatnošću države ugovornice ili njene političke jedinice ili jedinice lokalne samouprave.

Član 21.

STUDENTI I PRIPRAVNICI

1. Student ili lice na stručnoj obuci koje je neposredno pre odlaska u državu ugovornicu bilo rezident ili je rezident druge države ugovornice, a boravi u

prvopomenutoj državi isključivo radi obrazovanja ili obučavanja, ne oporezuje se u toj državi za primanja koja dobija za izdržavanje, obrazovanje ili obučavanje, pod uslovom da su ta primanja iz izvora van te države.

2. Student ili lice na stručnoj obuci iz stava 1. ovog člana ima pravo u toku obrazovanja ili obučavanja na ista izuzeća, oslobođanja ili umanjenja poreza na pomoć u novcu, stipendije i primanja iz radnog odnosa koji nisu obuhvaćeni stavom 1. ovog člana, kao i rezidenti države ugovornice u kojoj boravi.

Član 22.

PROFESORI I ISTRAŽIVAČI

1. Fizičko lice koje je neposredno pre odlaska u državu ugovornicu bilo rezident ili je rezident druge države ugovornice, a boravi u prvopomenutoj državi prvenstveno radi držanja nastave ili istraživanja na univerzitetu, višoj školi, školi ili drugoj obrazovnoj instituciji ili instituciji za naučno istraživanje priznatoj u prvopomenutoj državi, izuzima se od oporezivanja u prvopomenutoj državi ugovornici za primanja za držanje nastave ili istraživanje u periodu koji nije duži od dve godine od dana njegovog prvog dolaska u prvopomenutu državu, pod uslovom da su ta primanja iz izvora van te države.

2. Odredbe stava 1. ovog člana ne primenjuju se na primanja od istraživanja, koje nije sprovedeno u javnom interesu, već (uglavnom) prvenstveno u ličnom interesu određenog lica ili više lica.

Član 23.

OSTALI DOHODAK

1. Delovi dohotka rezidenta države ugovornice, bez obzira na to gde nastaju, koji nisu regulisani u prethodnim članovima ovog ugovora oporezuju se samo u toj državi.

2. Odredbe stava 1. ovog člana ne primenjuju se na dohodak, osim na dohodak od nepokretnosti definisane u stavu 2. člana 6. ovog ugovora, ako primalac tog dohotka - rezident države ugovornice obavlja poslovanje u drugoj državi ugovornici preko stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi ili ako u toj drugoj državi obavlja samostalne lične delatnosti iz stalne baze koja se u njoj nalazi, a pravo ili imovina na osnovu kojih se dohodak plaća stvarno su povezani sa stalnom poslovnom jedinicom ili stalnom bazom. U tom slučaju se, prema potrebi, primenjuju odredbe člana 7. ili člana 14. ovog ugovora.

3. Izuzetno od odredaba st. 1. i 2. ovog člana, delovi dohotka rezidenta države ugovornice, koji nisu regulisani u prethodnim članovima Ugovora, a koji nastaju u drugoj državi ugovornici mogu se oporezivati i u toj drugoj državi.

Član 24.

OTKLANJANJE DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA

1. Ako rezident države ugovornice ostvaruje dohodak koji se, u skladu s odredbama ovog ugovora, može oporezivati u drugoj državi ugovornici, prvopomenuta država odobrava kao odbitak od poreza na dohodak tog rezidenta, iznos jednak porezu na dohodak koji je plaćen u toj drugoj državi. Taj odbitak ne može biti veći od dela

poreza na dohodak, kako je obračunat pre izvršenog odbijanja, koji odgovara dohotku koji se može oporezivati u toj drugoj državi.

2. Radi priznavanja odbitka u državi ugovornici, smatra se da porez koji je plaćen u drugoj državi ugovornici obuhvata i porez koji bi bio plaćen u toj drugoj državi da nije umanjen ili otpisan u skladu s njenim zakonskim odredbama o poreskim podsticajima.

3. Ako je, u skladu s nekom odredbom Ugovora, dohodak koji ostvari rezident države ugovornice izuzet od oporezivanja u toj državi, ta država može, pri obračunavanju poreza na ostali dohodak tog rezidenta, da uzme u obzir izuzeti dohodak.

Član 25.

JEDNAK TRETMAN

1. Državljeni države ugovornice ne podležu u drugoj državi ugovornici oporezivanju ili zahtevu u vezi s oporezivanjem koje je drukčije ili teže od oporezivanja i zahteva u vezi s oporezivanjem, posebno u odnosu na rezidentnost, kojima državljeni te druge države u istim uslovima, podležu ili mogu podleći. Ova odredba se, nezavisno od odredaba člana 1, primenjuje i na lica koja nisu rezidenti jedne ili obe države ugovornice.

2. Lica bez državljanstva koja su rezidenti države ugovornice ne podležu u bilo kojoj državi ugovornici oporezivanju ili zahtevu u vezi s oporezivanjem koje je drukčije ili teže od oporezivanja i zahteva u vezi s oporezivanjem kojima državljeni te države u istim uslovima, posebno u odnosu na rezidentnost, podležu ili mogu podleći.

3. Oporezivanje stalne poslovne jedinice koju preduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici ne može biti nepovoljnije u toj drugoj državi od oporezivanja preduzeća te druge države koja obavljaju iste delatnosti. Ova odredba ne može se tumačiti tako da obavezuje državu ugovornicu da rezidentima druge države ugovornice odobrava lična oslobođanja, olakšice i umanjenja za svrhe oporezivanja zbog ličnog statusa ili porodičnih obaveza koje odobrava svojim rezidentima.

4. Kamata, autorske naknade, naknade za tehničke usluge i druge isplate koje preduzeće države ugovornice plaća rezidentu druge države ugovornice, pri utvrđivanju oporezive dobiti tog preduzeća, odbijaju se pod istim uslovima kao da su plaćene rezidentu pravopomenute države, osim kada se primenjuju odredbe člana 9. stav 1, člana 11. stav 7, člana 12. stav 6. ili člana 13. stav 6. ovog ugovora.

5. Preduzeća države ugovornice čiju imovinu potpuno ili delimično poseduju ili kontrolišu, posredno ili neposredno, jedan ili više rezidenata druge države ugovornice, u pravopomenutoj državi ugovornici ne podležu oporezivanju ili obavezi u vezi s oporezivanjem, koje je drukčije ili teže od oporezivanja i obaveza u vezi s oporezivanjem kome druga slična preduzeća pravopomenute države podležu ili mogu podleći.

5. Odredbe ovog člana primenjuju se na poreze navedene u članu 2. ovog ugovora.

Član 26.

POSTUPAK ZAJEDNIČKOG DOGOVARANJA

1. Ako lice smatra da mere jedne ili obe države ugovornice dovode ili će dovesti do toga da ne bude oporezovano u skladu s odredbama ovog ugovora, ono može, bez obzira na pravna sredstva predviđena unutrašnjim zakonom tih država, da izloži svoj

slučaj nadležnom organu države ugovornice čiji je rezident ili, ako njegov slučaj potпадa pod stav 1. člana 25. ovog ugovora one države ugovornice čiji je državljanin. Slučaj mora biti izložen u roku od tri godine od dana prvog obaveštenja o meri koja dovodi do oporezivanja koje nije u skladu s odredbama ovog ugovora.

2. Ako nadležni organ smatra da je prigovor opravdan i ako nije u mogućnosti da sam dođe do zadovoljavajućeg rešenja, nastojaće da slučaj reši zajedničkim dogовором s nadležnim organom druge države ugovornice radi izbegavanja oporezivanja koje nije u skladu s ovim ugovorom. Postignuti dogovor primenjuje se bez obzira na vremenska ograničenja u unutrašnjem zakonu država ugovornica.

3. Nadležni organi država ugovornica nastoje da zajedničkim dogovorom otklone teškoće ili nejasnoće koje nastaju pri tumačenju ili primeni ovog ugovora. Oni se mogu i zajednički savetovati radi otklanjanja dvostrukog oporezivanja u slučajevima koji nisu predviđeni ovim ugovorom.

4. Nadležni organi država ugovornica mogu neposredno međusobno opštiti, uključujući opštenje preko zajedničke komisije koju čine oni sami ili njihovi predstavnici, radi postizanja dogovora u smislu prethodnih stavova ovog člana.

Član 27.

RAZMENA OBAVEŠTENJA

1. Nadležni organi država ugovornica razmenjuju obaveštenja potrebna za primenu odredaba ovog ugovora ili unutrašnjih zakona država ugovornica koji se odnose na poreze obuhvaćene ovim ugovorom ako oporezivanje predviđeno tim zakonima nije u suprotnosti s ovim ugovorom, a posebno za sprečavanje utaje ili evazije tih poreza. Obaveštenje primljeno od države ugovornice smatra se tajnom isto kao i obaveštenje dobijeno prema unutrašnjim zakonima te države i može se saopštiti samo licima ili organima (uključujući sudove i upravne organe) koji su nadležni za razrez ili naplatu, prinudno ili sudsko izvršenje ili rešavanje po žalbama, u odnosu na poreze koji su obuhvaćeni ovim ugovorom. Ta lica ili organi koriste obaveštenja samo za te svrhe. Oni mogu saopštiti obaveštenja u javnom sudskom postupku ili u sudskim odlukama.

2. Odredbe stava 1. ovog člana ne mogu se ni u kom slučaju tumačiti kao obaveza države ugovornice da:

- 1) preduzima upravne mere suprotne zakonima ili upravnoj praksi te ili druge države ugovornice;
- 2) daje obaveštenja koja se ne mogu dobiti na osnovu zakona ili u redovnom upravnom postupku te ili druge države ugovornice;
- 3) daje obaveštenja koja otkrivaju trgovinsku, poslovnu, industrijsku, komercijalnu ili profesionalnu tajnu ili poslovni postupak ili obaveštenje čije bi saopštenje bilo suprotno javnom poretku.

Član 28.

ČLANOVI DIPLOMATSKIH MISIJA I KONZULATA

Odredbe ovog ugovora ne utiču na poreske povlastice članova diplomatskih misija ili konzulata predviđene opštim pravilima međunarodnog prava ili odredbama posebnih ugovora.

Član 29.

STUPANJE NA SNAGU

1. Države ugovornice diplomatskim putem pismeno obaveštavaju jedna drugu o okončanju postupaka predviđenih njihovim unutrašnjim zakonima za stupanje na snagu ovog ugovora.
2. Ovaj ugovor stupa na snagu datumom poslednjeg od tih obaveštenja, a njegove odredbe se primenjuju:

- 1) U slučaju Srbije:
 - u odnosu na poreze na dohodak koji je ostvaren u svakoj poreskoj godini koja počinje prvog januara ili posle prvog januara kalendarske godine koja neposredno sledi godinu u kojoj Ugovor stupa na snagu;
- 2) U slučaju Maroka:
 - (1) u odnosu na poreze po odbitku, za iznose koji su plaćeni ili kreditirani prvog januara ili posle prvog januara prve godine koja sledi kalendarsku godinu u kojoj ovaj ugovor stupa na snagu; i
 - (2) u odnosu na ostale poreze, za bilo koju poresku godinu ili poreski period koji počinje prvog januara ili posle prvog januara prve godine koja sledi kalendarsku godinu u kojoj ovaj ugovor stupa na snagu.

Član 30.

PRESTANAK VAŽENJA

Ovaj ugovor ostaje na snazi dok ga ne otkaže jedna od država ugovornica. Država ugovornica može otkazati ovaj ugovor diplomatskim putem, dostavljanjem pismenog obaveštenja o prestanku njegovog važenja najkasnije šest meseci pre kraja bilo koje kalendarske godine po isteku pet godina koje slede godinu u kojoj je Ugovor stupio na snagu. U tom slučaju, ovaj ugovor prestaje da se primenjuje:

- 1) U slučaju Srbije:
 - u odnosu na poreze na dohodak koji je ostvaren u svakoj poreskoj godini koja počinje prvog januara ili posle prvog januara kalendarske godine koja neposredno sledi godinu u kojoj je dato obaveštenje o prestanku važenja;
- 2) U slučaju Maroka:
 - (1) u odnosu na poreze po odbitku, za iznose koji su plaćeni ili

- kreditirani prvog januara ili posle prvog januara prve godine koja sledi kalendarsku godinu u kojoj dato takvo obaveštenje; i
- (2) u odnosu na ostale poreze, za bilo koju poresku godinu ili poreski period koji počinje prvog januara ili posle prvog januara prve godine koja sledi kalendarsku godinu u kojoj je dato takvo obaveštenje.

U potvrdu čega su dole potpisani, punovažno za to ovlašćeni, potpisali ovaj ugovor.

Sačinjeno u Beogradu, ovog 6. dana juna 2013. godine, u dva originalna primerka, na srpskom, arapskom, francuskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi podjednako verodostojni. U slučaju razlike u tumačenju, merodavan je engleski tekst.

ZA
REPUBLIKU SRBIJU

MLAĐAN DINKIĆ
Ministar finansija i privrede

ZA
KRALJEVINU MAROKO

MOHAMED NAŽIB BULIF
Ministar
nadležan za opšte poslove i
upravljanje

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije - Međunarodni ugovori”.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. USTAVNI OSNOV ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavni osnov za donošenje ovog zakona sadržan je u članu 97. tačka 1. Ustava Republike Srbije, prema kome Republika Srbija, između ostalog, uređuje i obezbeđuje svoj međunarodni položaj i odnose sa drugim državama i međunarodnim organizacijama i u članu 99. stav 1. tačka 4. Ustava, prema kome Narodna skupština potvrđuje međunarodne ugovore kada je zakonom predviđena obaveza njihovog potvrđivanja.

II. RAZLOZI ZA POTVRĐIVANJE UGOVORA I CILJEVI KOJI SE NJIME ŽELE OSTVARITI

Ugovor između Republike Srbije i Kraljevine Maroko o izbegavanju dvostrukog oporezivanja u odnosu na poreze na dohodak (u daljem tekstu: Ugovor) parafiran je u Rabatu, 24. marta 2005. godine. Dve strane su se saglasile o potrebi preduzimanja svih mera neophodnih za što skorije potpisivanje Ugovora, nakon čega je srpska strana predlagala određene izmene koje odražavaju sadašnju situaciju (u tom smislu da će potpisnik Ugovora biti Republika Srbija, umesto bivše državne zajednice), što je prihvaćeno.

S tim u vezi, Vlada je Zaključkom 05 Broj: 018-3662/2010 od 20. maja 2010. godine, pored ostalog, usvojila Nacrt ugovora između Republike Srbije i Kraljevine Maroko o izbegavanju dvostrukog oporezivanja u odnosu na poreze na dohodak (tačka 1. Zaključka).

Vlada je Zaključkom 05 Broj: 119-928/2012 od 9. februara 2012. godine, ovlastila Vuka Jeremića, tadašnjeg ministra spoljnih poslova, da potpiše Ugovor između Republike Srbije i Kraljevine Maroko o izbegavanju dvostrukog oporezivanja u odnosu na poreze na dohodak (tačka 1. Zaključka).

Naknadno je dogovoren da Ugovor potpiše Mlađan Dinkić, ministar finansija i privrede, te je s tim u vezi Vlada donela Zaključak 05 Broj: 119- 4549/2013 od 29. maja 2013. godine (tačka 1. Zaključka).

Ugovor je potписан 6. juna 2013. godine u Beogradu. U ime Vlade, kao zastupnika Republike Srbije, Ugovor je potpisao Mlađan Dinkić, ministar finansija i privrede, a u ime Kraljevine Maroko, Mohamed Nažib Bulif, ministar nadležan za opšte poslove i upravljanje.

Zaključenje Ugovora predstavlja značajan doprinos unapređenju bilateralne privredne i finansijske saradnje Republike Srbije i Kraljevine Maroko jer se njime otklanja problem dvostrukog oporezivanja fizičkih i pravnih lica - rezidenata dve države. Ugovor obezbeđuje zajedničke kriterijume za određivanje prava oporezivanja pojedinih kategorija dohotka.

Napominjemo da Ugovor stimuliše ulaganje kapitala rezidenata Republike Srbije u Kraljevini Maroko i rezidenata Kraljevine Maroko u Republici Srbiji.

Imajući u vidu navedeno, generalno možemo zaključiti da zaključenje Ugovora obezbeđuje pravni preduslov za efikasnije privređivanje i konkurentnost preduzeća Republike Srbije u Kraljevini Maroko, odnosno preduzeća Kraljevine Maroko u Republici Srbiji, što predstavlja značajan doprinos unapređenju bilateralne privredne i finansijske saradnje.

Takođe, Ugovor predstavlja preduslov za značajna buduća ulaganja marokanskih investitora u privredu Republike Srbije, odnosno stvaranje uslova za

-
njihovo učešće u procesu privatizacije, ali i za korišćenje odgovarajućih finansijskih instrumenata za podsticanje viših oblika bilateralne ekomske saradnje.

III. OBJAŠNJENJE OSNOVNIH PRAVNIH INSTITUTA I POJEDINAČNIH REŠENJA

Odredbom člana 1. Predloga zakona predviđa se potvrđivanje Ugovora između Republike Srbije i Kraljevine Maroko o izbegavanju dvostrukog oporezivanja u odnosu na poreze na dohodak, potpisano 6. juna 2013. godine u Beogradu.

Odredba člana 2. Predloga zakona sadrži tekst Ugovora između Republike Srbije i Kraljevine Maroko o izbegavanju dvostrukog oporezivanja u odnosu na poreze na dohodak, u originalu na srpskom jeziku.

U odredbi člana 3. Predloga zakona uređuje se stupanje na snagu ovog zakona.

IV. OCENA POTREBNIH FINANSIJSKIH SREDSTAVA ZA SPROVOĐENJE ZAKONA

Za sprovođenje ovog zakona nisu potrebna finansijska sredstva iz budžeta Republike Srbije.